

Het kruis

-

Galaten 1:1-10; 2:19-21; 5:16-18

Al direct in het begin van de brief aan de Galaten stelt de apostel het oordeel van andere mensen helemaal terzijde in wat zij denken over de oorsprong en het karakter van zijn dienst. Hij is apostel van Christus en hij heeft deze dienst niet gekregen door mensen. Het gezag, het onderwerp en het karakter van zijn dienst als apostel is door Jezus Christus en God de Vader. Mensen hadden geen aandeel in zijn schrijven aan de Galaten. Zijn enige doel was de verheerlijking van het werk en de persoon van Christus. Hij wilde aantonen dat de oude mens zich onder het absolute oordeel bevindt als gevolg van het werk van het kruis.

Paulus dringt aan op deze uitgangspunten van zijn dienst. De vijand gebruikte sommige mensen om het evangelie te verdraaien. *“Er zijn sommigen die u in verwarring brengen”* (Gal. 1:7). De uitdrukking is merkwaardig. Zij, die de waarheid verdraaien, door een ander evangelie te verkondigen, worden aangewezen als vijanden van Christus. Hun leer had als doel gelovigen weer onder het juk van de wet te brengen. Daarmee vernietigden ze de gelukkige gevolgen van het werk van Christus, voor hen die geloofden in die leer. We kunnen ons de verontwaardiging van de apostel voorstellen tegen dezulken, die de gelovigen terugbrachten onder de vloek van de wet en hen de zegen ontnamen van het evangelie dat Paulus was toevertrouwd. Hij herstelt de waarheid voor de harten en gewetens van de Galaten door hen te herinneren aan heerlijke resultaten van het werk van Christus: de bevrijding en de zegen van hen, die het werk door het geloof aannemen. Het deel van de gelovigen wordt ons in deze brief vanuit vier standpunten voorgesteld:

1. Christus heeft ons van onze zonden verlost. Hij heeft zichzelf gegeven (Gal. 1:4).
2. Door Zijn werk heeft Hij ons getrokken uit de tegenwoordige boze eeuw (Gal. 1:4). Ontruikt aan deze slavernij van duisternis en door, behoren wij tot een nieuwe schepping. Alles is hierin: vrede, licht, vrijheid en heiligheid.
3. De dood van Christus heeft ons bevrijd van de slavernij van de wet (Gal. 2:19-21). In plaats van de vloek van een geschonden wet, genieten wij van de vrijheid om God te dienen in de nieuwheid van het leven.

4. Het kruis bevrijdt ons van onszelf, dat is het vlees (Gal. 5:16-18). Vrijgemaakt van de overheersing van het vlees en zijn begeerte, bezitten wij de Geest, de kracht van het goddelijk leven, die in ons vruchten werkt tot eer van God. Het leidt ons op een weg van vreugde, liefde, heiligheid en gemeenschap met God.

Zo hebben we in plaats van:

De wereld - De Vader (Gal. 1:4).

De wet - Christus (Gal. 2:19-21).

Het vlees - De Geest (Gal. 5:16-18).

Dat was de reden waarom de apostel zo verontwaardigd was over hen, die de Galaten probeerden te beroven van zo'n evangelie.

Laten we deze vier belangrijke waarheden, die de inhoud van deze brief vormen iets nader onderzoeken:

1.

“onze Heer Jezus Christus, die Zichzelf heeft gegeven voor onze zonden” (Gal. 1:4)

Is het niet kostbaar voor ons de liefde van Hem te beschouwen, die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden? Christus heeft de gemeente liefgehad en heeft Zichzelf voor haar overgegeven (Ef. 5:25). Hij heeft Zichzelf ontleedigd (...) gehoorzaam wordend tot de dood, ja, tot de kruisdood (Fil. 2:7,8). Vanwege *“onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden”* (Jes. 53:5). Hij is voor ons een vloek geworden. Want er staat geschreven: *“Vervloekt is ieder die aan een hout hangt”* (Gal. 3:13, 14). Dit heerlijke deel: de vrede, de gunst van God, het heil, het eeuwige leven, is ons verworven ten koste van Zijn lijden op het kruis.

Als we kijken naar dit heilige slachtoffer, dat voor onze zonden de straf onderging op het vloekhout. Dan is het dit offer, dat berouw in onze harten voortbrengt. Het

oordeelt onszelf en onze wegen. Het bevrijdt ons van het vertrouwen in het vlees, dat de Galaten meesleepte om zich *weer* onder een juk van instellingen te plaatsen. Op het kruis leren wij de liefde kennen van een Heiland die Zichzelf voor ons heeft overgegeven. We zien de oneindige heiligheid, die Hem de angst van het oordeel niet heeft kunnen besparen, omdat Hij de plaats van de schuldigen had ingenomen.

2.

“opdat Hij ons zou trekken uit de tegenwoordige boze eeuw, naar de wil van onze God en Vader” (Gal. 1:4)

Het tweede deel van onze verlossing is heel belangrijk om te overdenken. *“Opdat Hij ons zou trekken uit de tegenwoordige boze eeuw”*. Deze uitdrukking betekent: met kracht ontrukken aan. Het was even belangrijk en noodzakelijk voor de eer van God, en tot onze eeuwige zegen, dat wij uit deze wereld getrokken zouden worden. Een wereld waarvan satan de overste is.

Het uit deze “tegenwoordige boze eeuw” getrokken zijn, is minstens zo belangrijk als de vergeving van de zonden op het kruis. Wij lopen gevaar deze verlossing, niet op de juiste waarde te schatten en het verlossingswerk te beperken tot de verzoening van de zonden. Maar voor beide aspecten is dezelfde goddelijke kracht nodig geweest, om zowel het één als het ander te bewerken.

Deze “tegenwoordige boze eeuw” is de wereld, gezien in haar eigenlijke karakter. Het is de werkingssfeer en macht van de grote vijand. Hij wordt *“de overste van deze wereld”* genoemd (Joh. 12:31; 14:30). (2 Kor. 4:4). Iedereen die hem toebehoort gehoorzaamd hem. Dat zijn *“de zonen van de ongehoorzaamheid onder wie ook wij allen vroeger verkeerden”* (Ef. 2:1-3). Gezien vanuit de macht die hij heeft, is hij *“de overste van de macht der lucht”* en gezien vanuit de invloed, die hij uitoefent is hij *“de God van deze eeuw”*.

De arme slaven van satan wandelen in de weg, waarin de leugenaar en mensenmoordenaar ze leidt. Hij geeft ze in die weg alles, wat hun hartstochten kan voldoen. Het is een wereld gekenmerkt door: *“de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven”* (1 Joh. 2:16).

Door de werking van de goddelijke kracht *in ons* en door het werk van Christus *voor ons*, zijn wij verlost van deze afschuwelijke slavernij. Wij zijn ingevoerd in de nieuwe schepping. Het leven, het licht, de vrijheid en de vrede in deze schepping getuigen van Christus. Alles hierin is in overeenstemming met de gedachten van God en Zijn karakter. Mensen beroemen zich op hun vorderingen in de wetenschap en beschaving. Maar in wezen ontplooit hij al zijn werk in de donkere duisternis van deze tegenwoordige eeuw; een wereld die in het boze ligt (1 Joh. 5:19). Over deze wereld is het oordeel van God uitgesproken. Want deze wereld heeft Zijn Zoon ter dood gebracht heeft. En deze wereld is sindsdien niet veranderd.

Het geloof is het met dit oordeel eens en verheugt zich over de verlossing gewerkt door de kracht van God. Een God en Vader, “die ons gered heeft uit de macht van de duisternis en overgebracht in het koninkrijk van de Zoon van zijn liefde” (Kol. 1:13).

De mensen zeggen: *“Vrede en veiligheid”*. Ze verheugen zich misschien over de gemaakte vorderingen van hun macht en de ontwikkeling van het wetenschappelijk inzicht. Maar wij weten, dat, terwijl ze denken op het toppunt van de macht te zijn gekomen: *“een plotseling verderf over hen zal komen”* (1 Tess. 5:3; 2:19-21).

3.

“Want ik ben door de wet aan de wet gestorven om voor God te leven. Ik ben met Christus gekruisigd en ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij; en wat ik nu leef in het vlees, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven. Ik stel de genade van God niet terzijde; want als de gerechtigheid door de wet is, dan is Christus zonder reden gestorven.” (Gal. 2:19-21).

Het derde deel van onze verlossing heeft te maken met het gezag van de wet en met het oordeel, dat de wet uitspreekt over de overtreder van de wet. De wet past het goddelijk vonnis op iemand toe die haar overtreedt.

“Ik nu leefde vroeger zonder wet; maar toen het gebod kwam, leefde de zonde op, maar ik stierf. En het gebod dat ten leven was, bleek mij ten dode te zijn” (Rom. 7:9-10). Dat wil zeggen, dat de wet mij heeft gedood. Hoe word ik bevrijd van deze dood, die het gevolg is van een geschonden wet? Door de dood van Christus! Hij heeft mijn plaats onder de vloek van de wet ingenomen. Hij heeft het oordeel, het vonnis op het kruis ondergaan. Hij als mijn plaatsvervanger maakte een einde aan mijn bestaan als mens in het vlees voor God. Zijn dood heeft ook een einde gemaakt aan het gezag van de wet over mij. De wet oefent haar gezag uit over de mens die in het vlees leeft. Maar dat leven houdt op als hij gestorven is. Daarom zegt Paulus: *“Want ik ben door de wet aan de wet gestorven om voor God te leven”*. Door het geloof ben ik levend gemaakt met Christus. Ik heb deel aan Zijn opstandingsleven, dat mij in een nieuwe relatie met God invoert. Dit nieuwe leven geeft: nieuwe uitgangspunten, nieuwe genegenheden en een nieuw doel. Want dat leven vindt haar oorsprong in de opgestane Christus en haar voorwerp is deze gezegende Persoon, die gezien wordt door het geloof in de heerlijkheid van de hemel.

Samengevat: het kruis bevrijdt ons van de slavernij van de wet, die hoewel zij heilig, rechtvaardig en goed is (Rom. 7:12), alleen maar vloek over ons kan uitspreken. Dit is zo, omdat het vlees absoluut ongeschikt is om aan haar eisen te voldoen. In plaats daarvan bezitten wij de gezegende vrijheid van een leven, dat met de Zoon van God (vs. 20) als voorwerp, haar vermaak erin vindt om de wil van God te doen. De

kracht van dit leven zit in het voorwerp van het leven – Christus. De persoon die Hem kent wordt door Hem vervuld, aangetrokken en gevormd. Hij is het voorbeeld en doel.

4.

“Maar ik zeg: wandelt door de Geest, en u zult de begeerte van het vlees geenszins volbrengen. Want het vlees begeert tegen de Geest, en de Geest tegen het vlees; want deze staan tegenover elkaar, opdat u niet doet wat u wilt. Maar als u door de Geest geleid wordt, dan bent u niet onder de wet” (Gal. 5:16-18).

Nadat wij in de Heer Jezus geloofd hebben, die voor ons gestorven en opgewekt is, hebben wij de Heilige Geest ontvangen. De Heilige Geest is de kracht in ons van het goddelijk leven. In plaats van door de begeerte van het vlees geleid te worden, worden wij geleid door die goddelijke Gast. Hij wil ons steeds bezighouden met Christus en ons de heerlijkheid van Zijn Persoon openbaren. Het vlees is altijd in ons, maar als het wordt

geoordeeld en praktisch op haar plaats wordt gehouden – d.w.z. in de dood – kan de Geest vrij in ons Zijn gezegende aanwezigheid openbaren. Hij wil in de gelovige kostbare vruchten voortbrengen. Vruchten, die in een groot contrast staan met de onvruchtbare werken van de duisternis, die voortkomen uit de werken van het vlees. Deze vruchten van de Geest zijn: *“liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing” (vs. 22).*

Samengevat: Het domein van de natuurlijke mens, de wereld, de wet en het vlees, hebben een einde genomen voor het geloof. Op het kruis van Christus, dat ons heeft ingevoerd in die heerlijke sfeer van leven, vrijheid en licht, bezitten wij: de Vader in plaats van de wereld, Christus in plaats van de wet; de Heilige Geest in plaats van het vlees. Laten wij dus gaan staan in de heerlijke vrijheid van de kinderen van God en wandelen in de kracht van de voorrechten, die wij ontvangen hebben in Christus.

Oorsprong: [Le Messager Évangélique](#) 1919-232

Titel: [La Croix](#)

Oude Sporen 2010

